

■ Mətləb Ağa

Bu dünyanın hər üzünü
küləklər oxşayıb keçir...
yaşılını, qurusunu
küləklər oxşayıb keçir...

öpür hər gördüyü üzü,
baxmır kimin, nəyin üzü...
yarpaqlayıb suyun üzü;
küləklər oxşayıb keçir...

qəm-kədər görməyəni də,
bir yol sevinməyəni də...
oxşanmaq sevməyəni də
küləklər oxşayıb keçir...

* * *

Bu dünyanın çox qapısı,
bir ev var, ora açılır...
var qapısı, yox qapısı,
bir ev var, ora açılır...

kim ududur, kim dirənir,
kim şah olur, kim dilənir...
bu qapı da mən biləni,
bir ev var, ora açılır...

...ya səbr et, səbr qapıdı,
ya da öl, qəbir qapıdı...
hər şey, hər şey bir qapıdı,
bir ev var, ora açılır...

Yaman gözəlsiz, düzü,
sərin yay gecələri...
beləcə, ömrünüzü
sürün, yay gecələri...

durdum dərdlə təkbətək,
dərd arıdı, mən pətək...
ürəyimi meyvətək
dərin, yay gecələri...

puç oldu gözəl anlar,
ömrüm bəxtimi danlar...
mənə məktub yazanlar;
yerim: "yay gecələri..."

* * *

Məni adam et, Allah,
anamı, atamı ver...
bu adlardan olmasın,
sən özün adımı ver...

ver canın ən safını,
çağ etginən kefini...
çatmağa hədəfimi,
çapmağa atımı ver...

1991

ağlımı başdan alan,
bircə baxışnan alan,
əlimi işdən alan
o gözəl qadını ver...

baxdım can qəfəsindən,
düşdüm də həvəsindən...
al baha ömrü məndən,
ucuz tabutumu ver...

* * *

Yaşayar göy dənizdə,
bir bəyaz su pərisi...
bütün qızlardan keçib
oldum onun dəlisi...

o, uzaqda bir ada,
bilinmədi adı da...
heç dönüb baxmadı da,

1991

1992

nə olacaq gerisi...
yüz il, min il sonradan
hönkürər bir mahnıdan:
"bir su pərisi sevdi
bir zaman bir balıqçı
...əl çəkdi dincliyindən,
yuxusundan, balıqçı,
sevdi, göz yaşı daddı,
göz yaşından balıqçı,
yeni dəniz yaratdı...
və günlərin bir günü,
əl üzdü pərisindən,
hər şeyi bu dünyada
buraxdı gerisində...
bitdi gözündə yaş da,
batdı öz dənizində..."

* * *

Əvvəl-əvvəl göyə baxdı,
buludlar həmin ki idi...
həmin ki ydi, nəyə baxdı,
çox adlar həmin ki idi...

bədənini yol üzmüşdü,
sevdidiyindən əl üzmüşdü...
yenə canına gün düşdü;
ümidlər həmin ki idi...

yuxusunda ölüb qorxdı,
yatıb qorxdı, durub qorxdı,
beşikləri görüb qorxdı,
tabutlar həmin ki idi...

* * *

1994

Dərib dəstə bağladın,
bənövşə bəndə düşdü...
əllərimə o dəstə
zərif əlində düşdü...

"bənövşə ayrılıqdi"
deyənlər haqlı çıxdı...
il ötdü, bitdi vaxtı,
həsərət kəməndə düşdü...

... amma o, dözməmişdi,
bəlkə çox gözləmişdi;
kitabın arasından
aman, nə gündə düşdü...

* * *

Aç yelkənini, üz daha,
sonuncu yelkən gəmisi...
sən ucuzsan, dəniz baha,
sonuncu yelkən gəmisi...

böyükləşdim, uşaq idim,
zülmətləşdim, işıq idim...
yelkənin kimi şax idim,
sonuncu yelkən gəmisi...

1993

bu sular coşdu, səngidi,
ürəyin düşdü, tənqid...
dəniz elə həmin ki idi,
sonuncu yelkən gəmisi...

o getdiyin ada özün,
ana özün, ata özün...
bu dor, bu ip, bu da özün,
sonuncu yelkən gəmisi...

* * *

Bir qədər yaxında ot xışıltısı,
bir qədər uzaqda çay oxuyurdu...
gülürdü bu yerin ən gözəl qızı,
göydə səssiz-səssiz ay oxuyurdu...

1993

quşlar qoşun-qoşun uçub gəlirdi,
dərdinin gül kimi açırdı dərdi...
bir aşiq əl atıb ulduz dəridi,
salıb aşiq kimi hay, oxuyurdu...

ayrılıb gedirdim bütün kəslərdən,
bütün yaxşılardan, bütün pislərdən...
bəzib bu səslərdən, bu nəfəslərdən,
mənimçün, özüyün yay oxuyurdu...

1994